

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

Retrospectiva d'Anna Miquel a la sala Parés

Gonzalo Sicre reflexiona sobre la pintura i el seu art

JUAN BUFILL
Barcelona

La sala Parés dedica una exposició retrospectiva a Anna Miquel (Barcelona, 1949-2015). Aquesta mostra coincideix amb la publicació d'un llibre que inclou tota la seva trajectòria, editat per Àmbit, amb text principal de Victòria Combalia Dexeus, pròleg de Juan Manuel Bonet i textos addicionals de Marcel Pié Barba sobre la seva faceta d'autora de cinema d'animació, d'Enric Sòria Badia sobre les seves col·laboracions en projectes arquitectònics i de Maria Cucurella Miquel sobre les difícils circumstàncies que van envoltar la seva última gran exposició, *La memòria del mar*, celebrada a la mateixa sala Parés l'any 2013, que segons la meua opinió és la millor de tota la seva trajectòria.

La selecció de la mostra no és antològica, però sí que és representativa de les seves diferents sèries i períodes. La pintura de Giorgio Morandi va exercir una influència positiva en aquesta artista barcelonina, sobretot als seus inicis. Sens dubte és la que té més afinitat amb la pintura d'Anna Miquel, que és també silenciosa i gairebé sempre es basa en uns quants elements quotidians. Però l'obra de Miquel té a més altres registres, que s'expressen en la seva manera personal de combinar elements d'estils diferents i fins i tot oposats, per exemple textures i abundàncies matèriques pròpies de l'informalisme de Dubuffet i Tàpies juntament amb una figuració fluïda com una obra taoista o zen o fins i tot associades amb iconografies urbanes properes a un art pop no warholià, crític i no neutre ni publicitari.

Un dels seus punts forts i una de les seves característiques més personals és la capacitat que té per fusionar diferents gèneres en una mateixa obra. Per exemple, el que en determinats quadres es podria interpretar com una natura morta es pot entendre també com un retrat d'un objecte i com un paisatge anímic. A l'obra d'Anna Miquel és freqüent aquesta possibilitat de transport mental des de l'immediat i quotidià cap a una altra manera de sentir, en un sentit que és el propi de la poesia i por-

ta des del que està limitat fins al que no té cap tipus de límits.

En els seus millors quadres aquesta convivència de l'immediat amb l'il·limitat aconsegueix evocar alhora dues possibilitats oposades: la caiguda en la matèria temporal i mineral i la sublimació en el color i la llum. Un cert estat precari, entre la presència física i els indicis de desaparició, és propi de la condició humana i el trobem, representat per mitjans pictòrics, a força d'obres d'Anna Miquel. I d'una manera molt conscient als paisatges submarins

de dues maneres i en dues escales diferents. D'una banda, com fa al gran políptic *Panoràmica para Lucian Freud* (una obra que, sumades les quatre parts que té, mesura un total de vuit metres d'ample), retrata l'entorn d'un pintor admirat, on diverses obres d'art –de Bacon, Degas, Rodin i d'altres– cohabiten amb l'arquitectura i amb mobles, objectes i llibres. I d'altra banda, en una sèrie de quadres d'aspecte abstracte, compona uns paisatges cromàtics que representen les diferents capes de pintura que configuren diversos quadres antics. Sicre, que cita Truman Capote, s'exigeix a si mateix com a pintor, tal com el narrador dels Estats Units deia que ho feia, amb certa exageració, en aquesta frase: "Quan Déu lliura un do a una persona, també li dona un fuet; i el fuet és únicament per flagel·lar-se". Autocrítica, s'anomena, o aspiració a l'excel·lència. *Galeria Trama. Petritxol, 5. Fins al 16 maig.*

Gent que va i ve entre senyals, d'Anna Miquel

Silente, pintura de Rosanna Casano

amb figures, naufragis i derives que componien la seva exposició de comiat, *La memòria del mar*, ja citada abans. *Sala Parés. Petritxol, 5. Fins al 16 de maig.*

Gonzalo Sicre. La pintura és el tema principal a l'obra recent de Gonzalo Sicre (Cadis, 1967), que presenta a la galeria Trama amb el títol *Interiors i seccions transversals*. Aquesta vegada el pintor gadità establert a Cartagena reflexiona sobre el seu art

339. *Fins al 5 de maig.*

Oriol Joloch. Una de les possibilitats de la fotografia és la representació de ficcions. Joloch –que va ser premiat fa tres anys per la Fundació Vila Casas– obté imatges interessants a la sèrie *Me and Mr. Jones*, en una línia que pot recordar els treballs del duo format per Robert i Shana Parke-Harrison. *El Quadern Robat. Còrsega, 267. Fins al 13 de maig.*

Britannia
SCHOOL

ENGLISH EVERYWHERE
Inglés & Sports & Excursions

LA MILLOR EXPERIÈNCIA
A BARCELONA, PIRINEUS I ESTRANGER

2 Setmanes des de 550€

EL SEU FILL
EN LES MILLORS MANS

93.200.01.00
691.440.255

Av. Pau Casals, 9-11. 1º2º
08021 Barcelona

www.britanniaschool.com